

или друг начин се свързва семантично с представите за „затвореност“ и „отвореност“ – както в директен, така и в преносен план. Няколко примера. В стихотворението „Доклад“ е изобразен изнурителният труд на пекаря:

Във стаята душно,
в сърцето студено,
в сърцето омраза
и ропот.
Работи работник
в хлебарница „Охрид“.
А в ъ т р е задушно
и сиво.⁴

Или е описана тясната „клетка“ на бедняшкото жилище, където болен от туберкулоза работник напразно очаква да доживее до следващата пролет:

Далечен
теменужен дъх
се носеше в небето ясно.
Но в ъ т р е беше мрак
и как тежеше
легналата проза.

(„Спомен“)

Или пък става дума за бордеите, където живеят работническите семейства:

Деца та ни мрат
в отровната смрад,
без слънце,
в задушни коптори.
Светът е з а т в о р .

(„Ще строим завод“)

На другия полюс е свободата, просторът, към който се стремят героите на стихотворението „История“. Те напускат прокълнатия кръг на еснафството и конформизма, не желаят повече да слушат „оглупялата мъдрост“ на бащите и:

Зарязвахме софрите троснато
и търтвахме на в ъ н , където
една надежда ни докосваше
със нещо хубаво и светло.